

مردم ایران برای به محاکمه کشیدن مسببین این فاجعه بیتابی میکنند

شهریور ماه یادآور روزهای توحش و بربریت و قساوت و درنده خوئی رژیمهای پهلوی و جمهوری اسلامی است. در شهریور ماه ۱۳۵۷ به فرمان مستقیم شاه این گمناشته امپریالیست امریکا هزاران نفر در میدان شهدا (ژاله سابق) در تهران به رگبار بسته شدند و در راه رهائی از قید استعمار و استبداد جان باختند. علیرغم این اما انقلاب به راه خود ادامه داد و سرانجام رژیم شاه با تاج و تختش سرنگون گردید و به گورستان تاریخ سپرده شد.

در شهریور ماه ۶۷ رژیم سرمایه داری و جنایتکار جمهوری اسلامی به رهبری خمینی که پس از هشت سال جنگ خانمان سوز مجبور به سرکشیدن جام زهر گردید و رسماً شکست را پذیرفت، برای ارباب جامعه و دوختن دهان مردم و تثبیت حاکمیت ارتجاعی خویش بار دیگر عفریت مرگ را بر بالای سر زندانیان به پرواز درآورد و با بیرحمی و شقاوت غیرقابل توصیف بیش از ده هزار جوان پر امید و تشنه آزادی را در بیدادگاه های چند دقیقه ای به گلوله بست و یا به دارآویخت. چنان حمام خونی به پا داشت که در تاریخ معاصر ایران کم نظیر است. چنان بیرحمانه و جنون آمیز به زندانیان در بند یورش برد که فقط با رژیمهای فاشیستی نظیر هیتلر و موسولینی قابل مقایسه است.

اکنون هفده سال از فاجعه تکان دهنده شهریور ۶۷ میگذرد. عطش خون ریختن رژیم جمهوری اسلامی و آزار و شکنجه زندانیان سیاسی همچنان ادامه دارد و در مقابل بحران اقتصادی و سیاسی جامعه چاره ای جز تکیه به سرنیزه و سرکوب خونین مخالفین و توده های مردم نمی بیند. رژیم جمهوری اسلامی درین بست و انفراد کامل بسر می برد و از مردم جان به لب رسیده میترسد. رژیم میترسد و از همین روی جهت یک دست کردن حاکمیت و به اصطلاح فائق آمدن بر بحران، مجبور گشت منفورترین چهره سیاسی خود را که مستقیماً در ترور و تیرباران مخالفین و دگراندیشان دست داشته است به پست ریاست جمهوری بگمارد. ظاهر شدن محمود احمدی نژاد این خود نویسنده ولی فقیه و مافیای در قدرت نه نشانه قدرت و ثبات رژیم است بلکه مبین ترس و وحشت او از جنبش روبرشد مردم و ضعف کلیت نظام در مقابل فشارهای داخلی و خارجی است.

در هفدهمین سالگرد فاجعه شهریور ماه ۶۷ فشار و اختناق و فقر و نابسامانی آنچنان از حد گذشته است که دیگر کسی را یارای تحمل آن نیست. تنفر و بیزاری از همه دست اندرکاران ریز و درشت جمهوری اسلامی هر روز عمیق تر میگردد و موج مبارزه دامنه وسیعتری بخود میگیرد. بیکار همه آحاد مردم اعم از کارگران، دانشجویان، پرستاران، آموزگاران، زنان، جوانان و زندانیان سیاسی پیگیرانه ادامه دارد. مبارزات قهرمانانه خلق کرد در هفته های اخیر و به چالش طلبیدن رژیم اسلامی نشان از رشد و گسترش مبارزه مردم و از سویی بیانگر ضعف و ورشکستگی جمهوری اسلامی است. رژیمی که پاسخ نان و آزادی را با گلوله میدهد محکوم به نابودی است و جز این نیز نخواهد شد. کشتار ناجوانمردانه شهریور ۶۷ و به خاک افکندن هزاران زندانی سیاسی که تنها جرمشان داشتن عقیده و باور به فردای روشن بود، لکه ننگی در تاریخ بشری است و خلقهای ایران این فاجعه هولناک را هرگز فراموش نخواهند کرد و برای به محاکمه کشیدن مسببین آن بیتابی میکنند.

بر رفقای حزبی است که در همکاری با خانواده های زندانیان سیاسی و سایر نیروهای انقلابی و برگزاری جلسات و مراسم متنوع سیاسی فرهنگی خاطره جانباختگان زندانیان سیاسی شهریور ۶۷ را گرامی بدارند و از افشای این جنایت ضد بشری و عاملین آن از هیچ کوششی دریغ نورزند. باید به افشای جنایتی که هم اکنون در ایران جاری است مبارزت ورزیم و افکار عمومی را علیه رژیم اسلامی و برای آزادی بی قید و شرط همه زندانیان سیاسی سوق دهیم.

حزب ما به همه فرزندان که جان تسلیم کردند و تسلیم نشدند درود میفرستد. خلقهای ایران نام فرزندان خود را، فرزندان که بخاطر آزادی و سعادت توده های محروم و زحمتکش در میدان نبرد برخاک افتاده اند هرگز از یاد نخواهند برد.

گرامی باد خاطره جانباختگان زندانیان سیاسی شهریور ماه ۶۷!
ننگ و نفرت بر رژیم سرمایه داری و فاشیستی جمهوری اسلامی!
زنده باد سوسیالیسم این پرچم نجات بشریت!

حزب کار ایران (توفان)

۳۱ مرداد ۱۳۸۴

www.toufan.org